

СВЕТОСЛАВНИК

No. 142 / June, 2023
PP 100018012

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ „СВ. САВА“
212 -226 Diamond Creek Road , Greensborough VIC 3088 - Australia

О браку и васпитању дјеце страна 14

Најмлађи војник првога рата 22

Апостолски (Петровски) пост страна 25

СВЕТОСАВНИК

С благословом ЊП Епископа Г. Силуана

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВ САВА"
212 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088 - Australia

Излази тромесечно за **Божић, Васкрс, Видовдан и Крстовдан**

Парохијски лист уређује протонамесник о. Дејан Милошевић

ШКОЛА СРПСКОГ ЈЕЗИКА – суботом 10:00 - 13:00

(Званична испостава Српске Школе „Вук Караџић“)

ДЕЦА ПОХАЂАЈУ ЧАСОВЕ СРПСКОГ ЈЕЗИКА И ВЕРОНАУКЕ

Квалификовани наставни кадар према прописима Мин. Просвете VIC
За више информација, обратите се г. Татјани Георгиевској: 0431 182 760

ФОЛКЛОРНА ГРУПА „АВАЛА“

Пробе се одржавају петком вече у великој сали у четири групе:

19:00 почетници | 19:30 мала | 20:30 средња | 21:30 велика

Кореограф: Душан Булатовић

За више информација, назовите **Душана Булатовића** на **0407 297 994**

ПЕНЗИОНЕРСКО ДРУШТВО – сваког другог четвртка Дружење почиње од 10. Ручак у 1 по подне у малој сали

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛА

Ако желите да изнајмите **велику** или **малу** салу за ваше славље, назовите
БИЉАНУ ЉИЉАК: 0449 605 108 или hallhire3088@gmail.com

Назовите на време јер се сале често издају за разне прославе.

СВЕТА БОГОСЛУЖЕЊА У ЦРКВИ СВЕТОГ САВЕ

Сваке недеље и празницима у 10 сати пре подне,
вечерња служба сваке суботе и уочи празника у 6 сати

Свештеник: протонамесник о. Дејан Милошевић

Parish Priest: Rev Fr Dejan Milosevic

0401 537 117 or email: mdejan84@yahoo.com

Председник ЦО: Влајко Бошњак 0412630963

ГРАДСКИ ПРЕВОЗ ДО НАШЕ ЦРКВЕ: Сваких 10-15 минута, испред наше цркве пролази **Smart Bus 901** (to: Melb Airport | to: Frankston)

РЕЧ УРЕДНИКА

Драга браћо и сестре. Желим да Вас још једном поздравим са најрадоснијим хришћанским поздравом Христос Васкрсе! Иако смо скоро и Литургијски испратили Васкрс који јесте празник над празницима ми хришћани и даље, у току цијеле године у себи носимо управо тај Васкршњи дух који никада не би требао да блиједи у нама. Он за нас не губи значај јер се једино у њему и са њим спасава цијелокупна људска творевина па и човјек. Сјетимо се великог духовника Серафима Саровског који је своје посјетиоце током цијеле године поздрављао своје посјетиоце са ријечима „Христос Васкрсе, радости моја“! Зашто ово све говорим? Зато што се једино са Васкрслим Христом и кроз њега можемо спасавати. И ако не задржимо управо ту Васкршњу радост у току цијеле године можемо ризиковати да у наша срца усели туга која није по Богу.

Кад погледамо своје животе и видимо како године брзо пролазе, кад се сјетимо свих наших гријехова и маловјерја и видимо како смо се никако или јако мало кајали лако нас туга савлада. Та туга врло често долази само од нашег егоизма, преузношења. Жељели би смо да смо најјачи, без гријехова и да немамо неуспјехе. Безброј неиспуњених жеља и безброј неиспуњених планова нас чини разочараним и рањивим. Боље је на крају да паднемо у шаке лукавих демона, легеона демона, него да паднемо у руке туге, јер она се тешко превазилази. Зато будимо трезвен. Будимо будни, да нас туга не савлада. У супротном, питање је да ли ћемо успјети. Свака туга скрива неку засједу. Колико људи је постало улов демона туге, који своје заседе поставља свуда! Колико има људи, који са љубављу траже Бога, толико својих мрежа демон туге баца, и улов који хвата је неизбројив. Јер туга се скрива иза

претварног смирења, иза лажног покајања, иза лажног доживљаја љубави Божје, иза безброј ствари, стога се човек, не бивајући свестан тога, оберучке ње прихвата, и постаје сасвим бескористан. Туга је способна да уништи снагу у човеку. Не зауставља се све док те не онеспособи и учини сасвим немоћним за било шта.

Ако мислим на покајање, то значи да желим вољу Божју, и одмах имам радост предукуса воље Божје; одмах стављам себе међу невине, чисте, покајане; у сабор са свима Светима. Не мешајмо, дакле, сатанску, демонску тугу са тугом по Богу. Туга по Богу је радост, јер пред собом видиш Бога, због Кога живи срце твоје, па стога у теби царује Господ Исус Христос. То је истинска, богоугодна туга!

Велики проблем за модерно човјечанство представља и немање љубави и хришћанске емпатије. Хришћанин има способност да доживи и да, као своје, осети емоције друге особе, да себе стави у позицију другог и да са њим саосећа. Истовремено он умије да препозна, разуме туђа осећања, може да их именује, опише и да обликује своје понашање у складу са тим.

Прије неколико мјесеци сам пробушио гуму на аутомобилу. Имали смо радове око парохијског дома и негдје се поткрио некакав велики шараф кога сам покупио са стражњом гумом. Кренуо сам на дужи пут са породицом, био је врло топао дан. Двије вулканизерске радње су ми одбиле поправити гуму иако сам у аутомобилу имао двоје мале дјеце која су плакала. У трећој радњи сам добио информацију да дођем за три сата по ауто и да морају да заврше један аутомобил прије мог. Нису вриједиле ни моје молбе ни моја инсистирања. Напољу је вруће, мала

дјеца, мука. Љубазни радник вулканизерске радње ми рече да се води по правилима фирме а не по љубави. Казао ми је да се не осећа пријатно да упита муштерију да нас пусти преко реда. Касније сам приликом плаћања по великој тетоважи крста на десној руци установио да је радник православни Грк. Представио сам се, казао сам му да сам православни свештеник. Сретан ти празник јуначе, „Христис Анести“. Било му је непријатно али убрзо је наставио свој посао као да се ништа није десило.

Ко је овај млади човјек? Он је изванредан, мада разочарајући примјер корпоративног човека, који се данас производи широм цивилизације Запада. То је особа која је пре свега заинтересована за своју каријеру што је синоним за микс осећања сигурности и упражњавања личних уживања. Према свему осталом је равнодушна. Корпоративни човек, дакле, нема љубави нити хришћанског етоса. Нема никакав свој лични однос према истини или правди или закону, већ подражава однос који према истини, правди и закону има корпорација која му омогућава и даје каријеру. Корпорација од корпоративног човека углавном тражи да буде равнодушан и туп.

Данас, у доба дигиталне телевизије, паметних телефона, интернета, друштвених мрежа, и видео платформи, количина и густина прича којима је изложен човек неупоредива је са било којим претходним тренутком у историји људске цивилизације. Врло често путујући возом или аутобусом ухватим себе како једини од путника не користим мобилни телефон. Са разлогом се питамо ко нам то образује и васпитава дјецу? Док родитељи врло често брину само о храни, одјећи и осталим потрештинама „јутјубери“ и „тиктокери“ им васпитавају дјецу. У извесном смислу, увек ћемо,

дакле, бити изложени ефекту кућних јаничара. Ако је у прошлости, у оквиру „данка у крви“ било нужно одвести децу од родитеља да се претворе у нешто друго, данас се деца комотно могу оставити код куће. На нама је избор. Хоћемо ли ћемо децу учити да постоје неке хришћанске вриједности као што су љубав и пожртвовање или смо према овом питању равнодушни, па остављамо корпорацијама да ту исту децу науче да се људи деле на „успешне“ и „неуспешне“.

Најбољи примјер управо тог „корпорацијског“ сатанског духа смо могли да видимо скоро у Београду када је у пуцњави у Основној школи "Владислав Рибникар" у Београду убијено осморо дјеце и један радник обезбјеђења, а шесторо дјеце и један наставник те школе су рањени. Све нас је шокирао овај догађај. Сусрели смо зло од кога застаје дах. У српском роду није упамћено да дијете од 13 година узме оружје и почини такав стравичан злочин.

Врхунац Божије љубави јесте човјек. Братоубица љубави поништава и укида другог човека, укида ближњег, али он не зна да тиме поништава и свој лик, поништава себе јер атакује на сопствену природу. Стога је свако убиство братоубиство јер сви су људи створени као деца Божија и међусобно као браћа. Свако појединачно убиство на било којој тачки света јесте трагедија, срамота и пораз читавог људског рода.

Нека Господ подари вјечни покој Драгану, Ани, Софији, Бојани, Андријани, Катарини, Мари, Еми и Андрији и нека им учини вјечни помен. Молимо Бога да родитељима који су изгубили дјецу, подари утјеху и вјеру, наводећи да се празнина због таквог губитка не може ничим надомјестити.

О. Дејан Милошевић

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА**ЈУН**

Сриједа 28. **ВИДОВДАН – Св муч. кнез Лазар, српски и косовски**
Св литургија у 10.

ЈУЛ

Недеља 2. Св литургија у 10 часова. По завршетку литургије парастос косовским јунацима и академија поводом празника Видовданаса ручком у Црквеној сали.
Добро дошли да заједнички обележимо овај велики и значајни дан.

Петак 7. **Рођење Св Јована Претече – Ивандан**
Св литургија у 10

Недеља 9 Св литургија у 10 часова

Сриједа 12. **Св апостоли Петар и Павле – Петровдан**
Св литургија у 10

Недеља 16. Св литургија у 10 (**парастос +генералу Дражи**)

Недеља 23. Св. литургија у 10 часова

Недеља 30. Св.Лит. У 10, **Слава КСС - Св вмч. Марина „Огњена Марија“**

А В Г У С Т

Сриједа 2. **Св пророк Илија – Илиндан:** Св литургија у 10

Недеља 6. Св литургија у 10

Недеља 13. Св литургија у 10

Субота 19. **Преображење Господње**
Св литургија у 10, потом освећење грожђа

Недеља 20. Св литургија у 10

Недеља 27 Св. литургија у 10

Понедељак 28. **Успеније Пресвете Богородице - Велика Госпојина**
Св Литургија у 10

С Е П Т Е М Б А Р

Недеља 3. Св литургија у 10

Недеља 10. Св литургија у 10

Понедељак 11. **Усековање главе Св. Јована Крститеља**

Недеља 17 Св. Литургија у 10

Четвртак 21 **Рођење Пресвете Богородице, Мала Госпојина**

Недеља 24 Св литургија у 10

Сриједа 27 **Воздвижење часног крста, Крстовдан**

О К Т О Б А Р

Недеља
1,8,15,22,29 Св литургија у 10

Субота 7. **Задушнице** - Св литургија у 10 и општи помен/парастос

Петак 27. Преп. Мати Параскева, Св. Петка

Уторак 31 Св. Апостол и јеванђелист Лука, **Св. Петар Цетињски**

SCHEDULE OF CHURCH SERVICES

J U N E

Wednesday 28th	VIDOVDAN – Holy Martyr Tsar Lazar of Serbia Holy liturgy and communion at 10am
----------------------------------	--

J U L Y

Sunday 2	Holy liturgy and communion at 10am, followed by memorial service, lunch and Vidovdan program in large Chrucch hall
----------	--

Friday 7	Birth of St John the Baptist and Forerunner Holy liturgy and communion at 10am
-----------------	--

Sunday 9	Holy liturgy at 10am
----------	----------------------

Wednesday 12	The Holy Apostles, Sts Peter and Paul Holy liturgy at 10am
---------------------	---

Sunday 16	Holy liturgy at 10am (Memorial service to +Gen. Draza)
-----------	---

Sunday 23	Holy liturgy at 10am
-----------	----------------------

Sunday 30	KSS slava: Holy Greatmartyr Marina "Ognjena Marija" Holy liturgy at 10am, blessing of slava bread and lunch
-----------	---

A U G U S T

Wednesday 2	Holy Prophet Elijah: Holy Liturgy at 10am
--------------------	--

Sunday 6	Holy Liturgy at 10am
----------	----------------------

Sunday 13	Holy Liturgy at 10am
-----------	----------------------

Saturday 19	Transfiguration of our Lord and Saviour Jesus Christ Holy liturgy at 10am and blessing of grapes
--------------------	--

Sunday 20	Holy liturgy and communion at 10am
-----------	------------------------------------

Sunday 27	Holy liturgy and communion at 10am
-----------	------------------------------------

Monday 28	Dormition of the Most Holy Theotokos - Velika Gospojina Holy liturgy at 10
------------------	--

S E P T E M B E R

Sunday 3	Holy liturgy at 10am
----------	----------------------

Sunday 10	Holy liturgy at 10am
-----------	----------------------

Monday 11	Beheading of St John the Baptist and Forerunner Holy liturgy at 10am (<i>day of strict fasting</i>)
------------------	---

Sunday 17	Holy liturgy at 10am
-----------	----------------------

Thursday 21	Nativity of the Most Holy Theotokos - Mala Gospojina Holy liturgy at 10am
--------------------	---

Sunday 24	Holy liturgy at 10am
-----------	----------------------

Wednesday 27	Exaltation of the Life-giving Cross - Krstovdan Holy liturgy at 10am (<i>day of strict fasting</i>)
---------------------	---

O C T O B E R

Sunday 1,8,15,22,29	Holy liturgy at 10am
------------------------	----------------------

Saturday 7	Zadusnice – Holy liturgy at 10 am and memorial service
------------	---

Friday 27	Venerable Mother Paraskeva-St. Petka, Holy liturgy at 10am
------------------	---

Tuesday 31	St. Luke the Apostle, St. Peter of Cetinje
-------------------	---

ПОЗДРАВНО СЛОВО ПРЕДСЕДНИКА

Драга браћо и сестре. Желим прво да Вас све поздравим и да заблагодарим добром Господу на свему. Пошто ме велика већина наших парохијана познаје нећу много дужити нити се престављати. Као што знате ја сам изабран за председника црквеног одбора храма Св. Саве на последњој годишњој скупштини. Још од почетка рада наше парохије у Гринзбари сам редовно са својом породицом присуствовао богослужењима у нашем храму. У исто време сам био и њен финансијски члан.

Молитве и богослужења су за мене били и остали приоритет у мом животу. Велику улогу у мом духовном одрастању је имао наш драги упокојени прота Драгомир Шиповац. Он је до свог упокојења бдио над нама и духовно нам помагао.

Желим посебно да се захвалим свим добрим људима који несебично помажу нашу заједницу јер без њихове помоћи све би ишло много теже. Посебно желим да поздравим и упутим речи захвалности и свим члановима одбора као и пододбора наше Цркве. Посебно би похвалио рад нашег кола

српских сестара, фолклорне групе, школе као и пензионерске групе. Једно је засигурно, без Ваше помоћи све би ишло много теже. Сви планирани радови се, хвала Богу редовно и одговорно извршавају. У последњих неколико мјесеци је урађено више ствари у нашој порти.

Замолио бих све родитеље да доводе своју децу у Цркву. Само на тај начин се можемо одржати и сачувати нашу веру православну и име србиново. Без Цркве као мајке, посебно овде у туђини ми се сигурно не можемо сачувати. Поред редовних богослужења би посебно истакао и нашу српску школу која ради при нашем храму. Учење

језика је посебно битна ставка у изграђивању идентитета једног детета.

Још једном желим да Вас све поздравим и захвалим на указаном поверењу! Са поштовањем,

Влајко Бошњак

ВИДОВДАН

У име Оца и Сина и Светог Духа. Браћо и сестре, ево нас опет пред Грачаницом, пред том небеском лепотицом. Ево нас опет на Косову и Метохији да молитвено и богослужбено прославимо Видовдан, да прославимо Светог кнеза Лазара и да се њему обратимо за духовну подршку. Ево нас опет заједно, а тамо, како сам Господ вели, где су само двоје или троје сабрано у Његово име и Он је ту. Овде пред светом Грачаницом сабран је читав наш православни српски народ, сви су овде сабрани кроз свету Литургију, кроз молитву, кроз благодат Божју. Када благодат сабира, чак и онда када смо разасути на све стране, ми не само да смо једно него смо и на једном месту, јер то једно место зове се Христос. Кад год дођемо на овај дан у свету Грачаницу, када год у било ком тренутку ходочастимо до Високих Дечана, до Пећке Патријаршије, до Богородице Љевишке, до Свете Тројице у Муштутишту, кад год смо овде, на овом месту, браћо и сестре, на нама се остварује лик сина из приче о блудном сину. На нама се испуњавају се речи Јеванђелисте које гласе: Изгубљен беше и нађе се. Кад год смо овде и на овом месту знамо где год да смо били и колико год смо се удаљили од овог места, изгубљени бејасмо и нађосмо се. Кад год дођемо овде дошли смо себи, вратили смо се себи, јер ово место, Косово и Метохија јесу, браћо и сестре, место нашег рођења. Овде смо поникли, овде смо се родили. Овде смо се родили за Христа, родили смо се за Цркву Његову, за Јеванђеље Његово. Овде смо добили своје име. Овде смо добили, браћо и сестре, свој печат. Родили смо се, како то данас често говоре, за систем вредности, за систем

вредности који је другачији од многих који нас окружују, који хоће да нам се наметну, који нас саплићу боље рећи. Ми смо се овде родили смо се ми овде за систем вредности Јеванђеља. Без Грачанице, без Видовдана, без свих светиња на Косову и Метохији, браћо и сестре, ми напросто нисмо оно што јесмо, нисмо оно на шта нас је Господ позвао. У Грачаници, у Дечанима, у Призрену, у Богородици Љевишкој, у Пећкој Патријаршији ми јасно видимо ко смо. То су, браћо и сестре, наше очи! Видовдан је наше око. Свети Лазар је наше ухо. Светиње косовско-метохијске су наш ум. Овде видимо, овде чујемо, овде разумемо не само нашу прошлост, не само наше порекло, него разумемо и то шта је наш циљ, зашто смо позвани у овај свет и крштени у име Свете Тројице, које је наше крајње назначење. Браћо и сестре, све то јесте тако и искључиво тако само због тога што је Христос извор, што је Христос извор живота, што је Он корен живота и вечности, што са Њим и у Њему ми јесмо оно што јесмо као појединци, али и као заједница. У Христу, у Његовој речи, у Његовом Јеванђељу нама је дат начин постојања који је дефинисан кроз реч о љубави, кроз позив на љубав. Љубав је,

браћо и сестре, лична карта, најважнија карактеристика. То је дато и задато сваком човеку и свима заједно. Једини

нормалан и природни наш идентитет јесте љубав читавим својим бићем према Христу, али и љубав према

ближњем своме као саме себи. А ко је Христов? Онај чија је Грачаница, Дечани, Пећка Патријаршија и Богородица Љевишка тај зна ко је ближњи. Сваки човек је позван да буде наш ближњи, јер Христос је дошао у овај свет да спасе све људе, да призове све у тајну спасења и богоспознања. Дакле, ми добро знамо да волети Бога читавим својим бићем значи волети га као што су то чинили Свети кнез Лазар и косовски мученици. Волети ближњег свога као самога себе то исто значи волети свакога човека онако како је то чинио и чиме су живели Свети кнез Лазар и мученици косовски. Та љубав Светог кнеза Лазара, крстолика љубав,

сажета је и дефинисана у само неколико једноставних речи а то је да је Свети кнез Лазар изабрао веру уместо вечере. Није

продао веру за вечеру, определио се за Христа. То не значи да је презрео вечеру као символ материјалног света и иметка, постигнућа и успеха у нашим животима. Јеванђеље не одбацује овај свет, не одбацује ништа од онога што је Бог створио. Напротив, то нам је дато да нашим подвигом, молитвом и

љубављу буде преображено. Свети кнез Лазар се определио за веру, а не за вечеру, зато што је хтео да и вечера добије свој смисао, да вечера не буде клањање било чему од овога света, да не буде ништа што је од овога света вредније од Христа. Знао је да све треба дати за Христа, а Христа ни за шта. Свети кнез Лазар је био, браћо и сестре, хришћанин, православни Србин, јер је био Христов. Стога, браћо и сестре, вера јеванђељска, вера светозазаревска, сва је у парадоксу будући да је љубав за многе системе вредности нешто што се одбацује, нешто што није корисно, нешто што није профитабилно, нешто што је сулудо и површно. То је оно што нам нуди овај свет, а Свети кнез Лазар је знао да све што јесмо и што имамо може трајати и постати вечно само у Христу. Ако је Христос на првом месту све ће добити своје право аутентично место. То знамо, браћо и сестре, овде пред светом Грачаницом. Знамо и зато смо дошли овде да се помолимо Светом кнезу Лазару и да се определимо за парадокс, парадокс вере и љубави, а то значи тежње да се сви спасу, да сви буду наши, да сви имају места у нашем срцу, да имају места свакако и Албанци са којима живимо. Позвани смо да будемо браћа са свима и са Албанцима, наравно пре свих јер овде живимо са њима. И једне и друге је Господ створио, сви смо икона Божја, а сигуран сам да и они знају, уколико верују у Бога, у једнога Бога, а и књиге у које највећим делом верују на исто позивају и подсећају на то да само у заједници можемо бити на путу Божијем, да смо сви једни другима потребни, да нико без никог не може. Важно је да то сами разумемо, јер имамо то искуство у својој прошлости.

Део проповеди Његове Светости патријарха Порфирија у манастиру Грачаница

ВАСКРС ПРОСЛАВЉЕН У НАШЕМ ХРАМУ

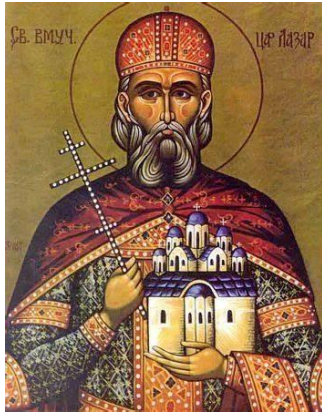
покисли и мокри до голе коже показали смо какви непоколебиви хришћани треба да буду када прослављају Господа. На сам дан Васкрсења, у нашем Храму а у вољеном градићу Гринсборо организована је подела Васкршњих јаја. Васкрс је празник живота, празник наде и радости, празник који нам улива непоколебљиву веру и наду да ће и ови крајеви једнога дана поново васкрснути, да ће нас бити више и да ћемо заједнички живот градити у миру који нам је свима неопходан, а то све можемо само својим примером и љубављу коју одавде шаљемо – поручено је из одавде. Сви ми из парохије Св. Саве, града Мелбурна али и осталих градова и села, испред свих српских организација, желимо да пошаљемо једну заједничку поруку са овога места, а то је да ми овде живимо, да нас има, да настојимо очувати наше обичаје и настављамо традицију православних Срба. Свима првенствено желимо добро здравље и мир, истрајност у намери да опстанемо и снагу да заједно пребродимо све недаће. Где год да живимо не смијемо се плашити да искажемо своју верску и националну припадност, јер наши празници јесу оно најбоље и најлепше што је уткано у суштину нашег бића и народа којем припадамо. Ми смо саставни део овог града у којем смо рођени или у којем смо дошли, али и овог друштва. Поштујемо туђе, али своје волимо и свог се не одричемо. Нека овај Празник буде најрадоснији свима нама, и нека нас крепи и охрабри кроз сва будућа искушења.

Највећи хришћански празник Васкрсење Христово свечано је прослављен широм епархије аустралијско-новозеландске у свим црквеним општинама и манастирима. Припреми за долазак најрадоснијег Празника претходило је вишенедељни пост, али и дан који се у хришћанском свету сматра најтужнијим и најтрагичнијим даном у години – Велики петак. Током страсне седмице у православним домовима симболично су фарбана црвена васкршња јаја, док је у нашем храму у вечерњим сатима читана статија уз изношење плаштанице, платна које симболизује страдање Христа. Ни олуја и обилата киша на васкршњем јутрењу није спријечила наш добри и вијерни народ да иде у опход око храма заједно са својим свештеником и торжествено прослави празник. Иако смо сви били

ХРИСТОС ВАСКРСЕ-ЗАИСТА
ВАСКРСЕ!

VIDOV DAN

Vidovdan (Видовдан) means: Vid's-Day, Day of Light. On this day Serbian Church is designated as a memorial day to *Saint Prince Lazar and the Serbian holy martyrs* who gave their lives to defend their faith during the epic Battle of Kosovo polje against Ottoman Empire on June 28, 1389. Through the centuries, Serbian historical events such as the Battle of Kosovo became sources for spiritual strength and patriotism. For Serbian people, the Battle of Kosovo has a specific meaning, as it symbolise the ever going effort to achieve the freedom and independence. The battle did not mean the end of Serbian State that continued for almost another century, but it was the beginning of epic struggle for survival of a people that lasted for another five centuries. The battle fought in 1389 between the army

led by Serbian Prince Lazar and the invading army of the Ottomans under the leadership of Sultan Murad I. The Serbian army was in fact the

feudal coalition in which contingents from other regional powers, such as Bosnia and Hungary (Croatia), also took their part. There were not a few reasons why the battle should become memorable. Both rulers—a Serbian prince and a Turkish sultan—fell in battle; the best part of the Serbian army was lost; and although there were many casualties in the Turkish ranks, the losses were more ominous for the small Serbian

state than for the mighty Turkish Empire. At that time the fortunes of the latter were on the rise and Kosovo was one of its most decisive victories during the course of its expansion throughout the Balkans. The Serbian defeat did not, however, mark either the downfall of the Serbian Empire or the beginning of the oppression of the Serbs under the Turks. The Serbian state came under Turkish rule only after the fall of Smederevo in 1459. The battle of Kosovo, one of the most decisive moments in the century-long struggle of the Serbs against the Turks, quickly became the subject of legend. The poets, bards or minstrels of Serbia were touched to their poetic souls, and wrote the legend of Kosovo. They were affected because there was a foreigner, a conqueror, an occupier in their land. The legends or poems had very important effect, political or cultural on the Serbian people. They are important because they helped the Serbs to remember the battle and what their past was. The greatness of the legends or poems lies in their honesty. The guslari (minstrels) did not hide the weaknesses which led to the defeat, but glorified them. These legends and poems held the Serbian people together in their memories of pride and honour. The poems can be said to be one of the major causes for Serbia's continued cultural and religious survival.

Car Lazar curses those who are not taking up arms against the Ottoman Turks at the

Battle of Kosovo:

*"Whoever is a Serb and of Serb birth,
And of Serb blood and heritage,
And comes not to the Battle of Kosovo,
May he never have the progeny his heart
desires,*

*Neither son nor daughter!
May nothing grow that his hand sows,
Neither dark wine nor white wheat!
And let him be cursed from all ages to all
ages!"*

ОДРЖАНА ГОДИШЊА СКУПШТИНА

Најсавршенији однос човека према Богу и према људима је однос служења. Најузвишенији однос према другима, најправилнији и најздравији

јесте однос служења. Не управљања, тлачења, искориштавања, надгорњавања, него однос служења. Служења другима ради њиховог добра. Не служење у нечему што другима шкоди него што другима помаже да буду здрави, напредни, срећни, да живе вечним животом. Када Господ нама говори Он каже: Ја хоћу да имају живот, и да га имају у изобиљу. Из тог разлога Господ је дошао у овај свет. Дошао да буде слуга да би смо ми имали живот. Послушан ономе који га је послао, Богу Оцу, а служитељ нама. Многе личности које се баве јавним пословима, па и онима у Цркви су често осуђиване без икаквих доказа и потребе. Иако је тако љубав се и даље изражава у служењу. Љубав се испољава у служењу и то у радости, не као нешто наметнуто. Онај ко воли он осећа задовољство што може да служи другима.

Српска православна парохија Св. Саве у Гринсбари је у недељу 02. Априла одржала је редовну годишња скупштину на којој је изабран нови одбор. Скупштина је одржана на празник Преподобних отаца манастира Св. Саве освећеног у Црквеној општини Свети Сава у Гринсбари након недељне Литургије на којој су се најпре молитвено спремили и причестили, а након окрепљења у парохијској сали прешли су на радни део који одржан у црквеној «малој» сали. Сједницу је водио протонамјесник

Дејан Милошевић. Одлазећи одбор поднео је извештај о раду. Рад одбора у претходном периоду оцјењен је као успјешан али није игнорисана ни чињеница да је остало и много простора за напредовање. У току Скупштине поднесени су редовни извештаји чланова Црквеног одбора, кола српских сестара, фолклорне групе, српске школе и пензионерског друштва. За новог председника нашег Црквеног одбора је изабран Влајко Бошњак, угледни парохијанин наше Светосавске заједнице који заједно са својом породицом не пропушта ни једну Литургију. За заменика председника је изабран Дражен Георгиевски, за секретара Татјана Георгиевска а за благајника Данијел Радосављевић. Присутни су се захвалили аплаузом Самојку Мирковићу, бившем председнику који је више година јако успјешно водио нашу малу али вриједну Светосавску заједницу.

О МОЛИТВАМА ЗА ДЕЦУ

Питање: Помаже Бог! Супруг и ја смо крштени и венчани у цркви. Имамо намеру да то урадимо када будемо крстили дете. Живимо у средини гдје се поштују разноразни обичаји, а жељели бисмо да дијете васпитамо по православним обичајима. И да ли има неких црквених обичаја у вези са новорођенчетом које би требало да испоштујем?

Одговор: Црквени обичаји, везани за рођење детета, уствари су молитве које се врше првог, осмог и четрдесетог дана по рођењу детета, независно од крштења.

О МОЛИТВИ У ПРВИ ДАН ПОШТО ЖЕНА РОДИ ДИЈЕТЕ

Чим се дијете роди, одмах, истог дана, треба обавијестити парохијског свештеника да прочита одређене молитве које Црква прописује. На овај начин прво појављивање човјека на овом свијету биће освјетљено молитвом. Овим чином, беба и мајка биће ограђени од сваког зла.

Нажалост, данас многи не знају да постоје ове молитве па због тога и не позивају свештеника. Ову праксу треба обновити.

О МОЛИТВИ КОЈОМ СЕ ЗНАМЕНУЈЕ ДИЈЕТЕ, КАДА ДОБИЈА ИМЕ, У ОСМИ ДАН ПО РОЂЕЊУ

По типичу Цркве, у осми дан по рођењу, отац (или неко други) доноси дијете у храм гдје му се у припрати, пред вратима храма, даје хришћанско име. Има обичај да се дјетету даје има светога којег порслављамо на тај дан или на дан рођења, али то није обавезно. Свештеник благосиља дијете, осењујући га крсним знамењем, по челу, устима и прсима. Затим узима дијете и чини њиме знак Крста пред иконом Пресвете Богородице.

О МОЛИТВИ ПОРОДИЉИ У ЧЕТРДЕСЕТИ ДАН:

У четрдесети дан по рођењу дјетета породиља треба да дође у храм заједно са својим новорођенчетом. Овај чин за мајку има значење очишћења од природне

Миро, Симона и Матеа Глоговац нечистоте након порођаја. Мајка не улази у храм нити се причешћује у првих четрдесет дана осим ако је у смртној опасности. (ово је пракса која је најчешће заступљена ма да има и других мишљења која такође имају смисла). Молитве које свештеник чита односе се и на мајку и на дијете.

Драги пријатељи и родитељи, молитва, боље од било чега другог, рјешава све задатке које пред нас поставља живот. У молитви човјек налази рјешење свих својих проблема – како духовних, тако и проблема свакодневног живота. Молитва невидљиво штити човјека од свих његових непријатеља – видљивих и невидљивих. Због тога је важно да живот новорођенчета започне овим молитвама. Млади родитељи се обично труде да бебу дочекају са многим лијепим одјевним и другим стварима. Врло често се у томе претјерује. Ипак, треба да знамо да је молитва оно најважније што треба да пружимо новорођенчету да би оно одрастало са Божијим благословом заштићено од сваког зла.

О БРАКУ И ВАСПИТАВАЊУ ДИЈЕЦЕ

Неопходно је позвати свештенике и молитвама и благословима утврдити супружнике у заједничком животу, да би љубав женикова ојачала и целомудреност невестина оснажила, да би све потпомогло настањивању врлина у њиховом дому, да би се лукавства ђаволска одагнала, а супружници провели живот у радости, уједињени помоћу Божјом. Поучавај жену страху Божјем па ће све, као са извора, потећи према теби и дом твој испуниће се многим добрима. Муж мора мислити о томе да делима и речима усади побожност у дом; нека жена надзире кућу, али осим те обавезе мора имати и насушну бригу о томе да се читава породица стара за Царство Небеско. Брак, мада добар, у најбољем случају једино што не скрнави онога који у њему живи. Али, сам по себи, он није у стању да обезбеди светост. Истинско је богатство и велика срећа када муж и жена живе у слози, сједињени једно са другим као једно тело... Такви супружници, макар живели у сиромаштву и били сасвим скромни, могу бити срећнији од свих, јер се наслађују истинском срећом и увек живе спокојно. Оне, који живе у таквој супружничкој заједници ништа не може исувише ражалостити нити нарушити њихову тиху срећу. Ако између мужа и жене постоји једнодушје, мир и заједница љубави, њима притиче свако добро. Ни зловне клевете нису опасне за супружнике који су, као моћним бедемом, ограђени једнодушјем у Богу... То умножава њихово богатство и свако обиље; то к њима привлачи и велику Божју благонаклоност. Жене, које блистају лепотом душевном, временом све више испољавају своју племенитост, тако да приврженост и љубав њихових мужева постају све снажније. Рађање

деце постало је највећа утеха за људе онда када су постали смртни. Због тога је човекољубиви Бог, да би истог часа ублажио казну прародитељску и умањео им страх од смрти, даровао рађање деце, показујући тиме... праобраз Васкрсења. И када бисмо читав живот провели у срећи, опет бисмо били строго кажњени ако се не бисмо постарали за дечије спасење. Деца нису случајан добитак и ми смо одговорни за њихово спасење. Лепота телесна, несједињена са врлином душевном, може привлачити супружнике двадесетак тридесетак дана, да би потом изгубила сву своју моћ и, показавши рђаве особине супружника, уништила љубав. Ако је потребно ишта учинити да би удовољили једно другом, онда треба украшавати душу, уместо што би се украшавало и уништавало тело. Никада оно (спољашње)... неће толико учинити да се супружници воле, колико ће то учинити целомудреност, (доброта), наклоност и спремност да умру једно за друго. Небрига о деци највећи је од свих грехова и он доводи до крајњег безбожништва. Младе људе не треба застрашивати онда кад већ одрасту; њих треба васпитавати и усмеравати још од детињства. На тај начин ни касније неће бити потребе за претњама. Бога не можемо обманути. Онај Који испитује срца све разоткрива и ставља пред нас одговорност за дечије спасење. Добро васпитање не састоји се у томе да најпре дозволимо пороцима да се развију па да се онда трудимо да их уклонимо. Потребно је предузети све мере да би се наша природа учинила неприступачном за пороке.

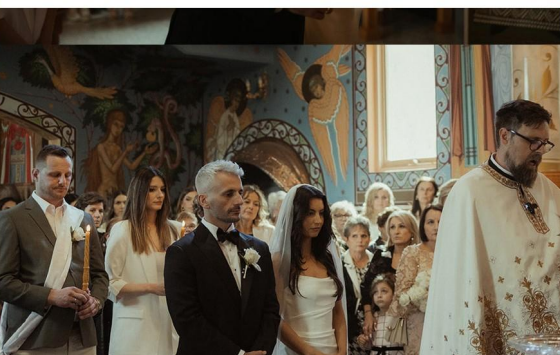
Св. Јован Златоуст

Крштење браће, Кристијана и Матеа Глоговца. Ви који се у Христа крстите у Христа се обуклесте!

Венчање у храму Св Саве. Зоран Скочајић и Милена Вуксановић

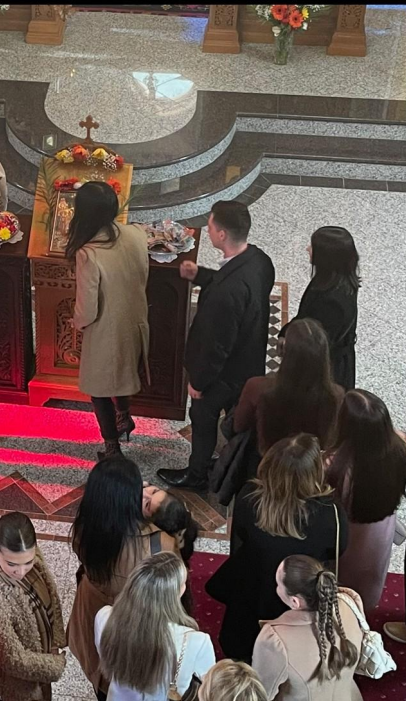

Васкрсења је дан просветимо се

народи, Пасха Господња Пасха!

Литија на Недељу Православља

Кићење Христовог гроба

ХРИШЋАНСТВО И АЛКОХОЛ

Свето Писмо не осуђује алкохол као такав, чак наводи и неке његове добре стране. Вино се у периоду Старог Завета користило и као принос у богослужењу (Понз. 14, 22). Вино је чувано у храму и послуживано за већину верских и световних трпеза. Било је саставни део јеврејског гостопримства, гозбе на Пасху и сахрана. Алкохолно пиће, дакле, није забрањено, будући да се може користити на радост и здравље, те псалмиста истиче да ће вино развеселити срце човеково (Пс. 104, 14-15 и слично Проповедник 9, 7). Царевима је било забрањено опијање, будући да су имали велику одговорност и потребу за

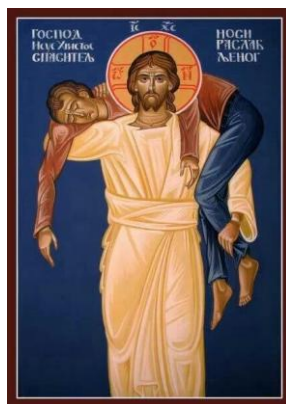

трезвеношћу, док је свештеницима из сличних разлога није било дозвољено да пију за време службе у храму (Приче 31, 4-7). Вино је спомињано у благословима као дар који даје Бог (Пост. 27, 28) и често има метафоричко значење, представљајући уопштено Божије дарове (Амос 9, 14). Осим вина, у Светом Писму се помињу и друга алкохолна пића (сикер, итд.). „Ако, дакле, једете, ако ли пијете, ако ли што друго чините, све на славу Божију чините.“, вели апостол Павле (1. Кор. 10, 31). Христос је претворио воду у вино на свадби. Чини се да је и Сâм пио вино (Мт. 26, 29; Лк. 7, 34). На Тајној вечери нам је предао заповест да пијемо Вино и Хлеб који су Његово Тело и Крв. Вино је имало медицинску употребу, што је

поменуто и у причи о милотивом Самарјанину, те је и Христу на Крсту понуђено укисело вино које је служило као анестетик. Христос често користи вино и виноград као метафоре, и то у позитивном контексту (о новом вину у старим меховима, о винограду и виноградарима, наставља се на Исаијину слику Царства небеског као добре гозбе од чистог и цеђеног вина - Иса. 25, 6 итд.) Многи су након силаска Светог Духа на апостоле њихов занос и необично понашање протумачили као пијанство (Дап. 2, 13). Библија категорички осуђује зависност од алкохола и пијанство, скоро 70 пута (што буквално, што метафорично, говорећи о опијености). „Пијаница и прождрљивац осиромаше и спавалица се у крпе облачи.“ (Приче 23, 20 и слично Иса. 5, 11). По Библији, Ноје, тада најбољи од људи, први је који је нашао начин прављења вина, но је био заваран његовом јачином и утицајем, те се опио и легао наг (Пост. 9, 21). Ово приказује опасност коју алкохол може да има, ни најбољи нису имуни на његов утицај. Често је напијање ликова приказано као начин да се они онеспособе (Књига о судијама). Апостол Павле упозорава: „И не опијајте се вином, у чему је разврат, него се испуњавајте Духом“ (Еф. 5, 18) Пијанице убраја у оне које неће наследити Царство Божије (Гал. 5, 19-21). Као хришћани не смемо да дозволимо да ишта овлада нама (1.Кор. 6, 12). Свето Предање ће неумереност у пићу препознати као један од смртних грехова. Алкохолизам се сматра болешћу, и у нашој земљи је то трећа болест по броју оболелих, одмах иза кардиоваскуларних болести и тумора. Особа постепено постаје алкохоличар, попије са друштвом чашицу, две, три,

свиди јој се осећај омамљености, некада и самопоуздања које при том добија. Али што обилније и чешће пије, све више расте толеранција организма на алкохол, те је потребно све више пића да би се човек напио. Временом почиње да трује цео организам, због чега се јављају друге болести (висок крвни притисак, ослабљен срчани мишић, импотенција, итд.). Због утицаја на мозак долази и до психичких оболења, што доводи до нездравог односа према породици, друштву и себи самом. Негативан ефекат алкохола на мозак неретко доводи и до епилепсије. Као и већина болести зависности, алкохолизам је покушај да се надомести недостатак смисла у животу. Човек се под утицајем алкохола осећа омамљено, тренутно боље, у тим моментима лакше прихвата стварност. Из наше перспективе, могли бисмо рећи да нису нужно несрећни људи алкохоличари, јер нама се чини да су имали и лепо детињство и „срећан живот“, но се човек ода пороку. Али колико ли је само људи који су, чини се, имали диван живот, па се опет осећају испразно? А није ли неиспуњеност облик несреће? То је, опет, зато што нису спознали ону радост на коју Христос позива, и душа осећа жеђ за „водом живом“, но се напаја са погрешних извора. Уместо са Чаше Спасења, прилази чашама пропасти. Под утицајем алкохола, човек може постати оруђе у рукама демона. Наде увек има. Против греха, а пре тога – за Царство Божије, не бори се једну седмицу, месец, па ни годину, за то се бори деценијама, читав живот. Они огрезли у алкохолизам осећају страст према укусу пића али и према осећају опијености, временом осећају као да им је трезвеност терет, а опијеност да им пружа осећај слободе – иако је, у ствари, обрнуто. Они зависни од чашице, просто, морају сасвим да престану да пију. У овој борби помаже

пост, молитва – лична и заједничка, Света Литургија и Причешће. Не постоји потреба, како су неки протестантски кругови учинили, да се Причешће спрема од неког сока не бисмо ли тиме помогли онима који се боре против

зависности од алкохола. При Светом Причешћу количина вина која се куша је незнатна, кашичица, да бисмо зарад тога мењали и вековни поредак и однос према

Причешћу. Причешће је лек, ако бисмо другачије приносили Дарове, онда бисмо оставили слободу да се тумачи како може бити отров (Боже сачувај). Осећања празнине, очаја, несигурности, усамљености, страха не могу се исцелити пијанством, они се кроз алкохол привремено отупе, а у ствари само продубљују, а неретко се преобликују у агресију и депресију. Речју, обликују се у претњу да се уништи и алкохоличар и они око њега. Та неиспуњеност, та паника због свог или туђег живота, туга и безнађе, све то исцељује Божија благодат кроз урдне молитве и Свете Тајне, кроз љубав ближњих, кроз упоран лични труд, а он захтева да особа буде вредна и доследна. Она мора да прихвати проблем, да би могла да га реши. На састанцима алкохоличара при упознавању особа каже своје име и призна „ја сам алкохоличар“. То је сасвим у сагласју са православним виђењем: од признања греха почиње покајање и промена (преумљење). Но није довољно само признати себи да имаш проблем,

потребно је укључити драге људе, признати њима своје грешке и затражити опроштај. Неопходно је изградити одговорности јер алкохоличар, често под утицајем пића, бежи од сваке врсте обавезе или је испуњава крајње неодговорно. За изграђивање одговорности неопходно је имати посао, можда и хоби, свакако физичку активност. Ми православни имамо и одговорност одласка на богослужење, лично молитвено правило, ходочашћа такође помажу, да не спомињемо дела милостиње, итд. У све ово свакако треба укључити и стручну медицинску помоћ, будући да делиријум тременис и уопште психо-физичко одвикавање од алкохола може бити шок за тело и психу. Уколико неко наш има проблем, највише помаже, на почетку, разговор без осуђивања и искрена пажња, без осуђивања, да би та особа прихватила проблем и потражила помоћ и на другим местима. Овде је, разуме се, потребна и доза опреза, из наведеног разлога што је алкохолизам често повезан са агесијом. Живимо у друштву где је алкохол лако доступан и пожељан у скоро свим приликама. Пијанство се посматра као одраз мушкости или начин да се неко уклопи у друштво - што је погрешно. И док, видели смо, алкохолна пића нису само по себи „грешна“ или штетна, па чак у умереним количинама могу послужити и као лек, неумереност и зависност од њих може нанети много штете човеку и онима око њега. Потребан је опрез, будност, и наша реакција ако видимо да ми или наши најближи клизе у алкохолизам.

Марко Радаковић

СВ. МУЧ. АЛЕКСАНДАР ЕПИСКОП КОМАНСКИ

Као прост угљар живљао је у граду Коману близу Неокесарије. Када умре

епископ Комански, тада би позват св. Григорије Неокесаријски Чудотворац (в. 17 новембар), да председава сабору за избор новог епископа. У сабору беху и клирици и мирјани. И никако се не могаху бирачи сагласити на једну личност. При оцени кандидата сви се махом задржаваху на оцени њихове спољашности, спољашњег достојанства и понашања. Св. Григорије тада рече, да не би требало толико гледати на спољашње одлике колико на дух и духовне способности. Тада неки

насмешљивци подругљиво узвикнуше: онда да изберемо за епископа Александра ђумурцију! И наста општи смех. Св. Григорије упита, ко је тај Александар? Па мислећи, да његово име није у сабору поменуто без Божјег Промисла, нареди те га доведоше у сабор. Угљар као угљар беше сав гарав и исцепан. Његова појава опет изазва смех у сабору. Тада га Григорије изазва на страну и закле га, да му рече истину о себи. И Александар му рече, да је он био грчки филозоф, да је уживао високу част и положај, но да је све одбацио, понизио се, направио се јурод Христа ради онда од кад је прочитао и разумео Св. Писмо. Григорије нареди те га опраше и обукоше у ново одело, па са њим уђе у сабор, и пред свима поче га испитивати из Св. Писма. Сви се удивили мудрости и речима благодати Александровим, и једва могаху познати у том мудрацу бившег ђугљивог угљара. Једногласно би изабран за епископа. Својом светошћу, мудрошћу и добротом задоби љубав пастве своје. Сконча мученички за Христа у време Диоклецијана.

НАЈМЛАЋИ ВОЈНИК ПРВОГ РАТА

Момчило Гаврић, најмлађи поднаредник свих времена, рођен је 1. маја 1906. године у Трбушници код Лознице, под обронцима планине Гучево, као осмо дете Алимпија и Јелене Гаврић. Породични мезимац дочекао је почетак Првог светског рата са свега осам година. Почетком августа 1914. аустроугарски војници из хрватске 42. домобранске пешачке дивизије (позната и као „Вражја дивизија“), чији је иначе војник био и Јосип Броз Тито, су му убили, мајку, три сестре, четири брата и бабу, а кућу запалили. Он је преживео захваљујући оцу који га је послао код стрица да нађе запрегу. Оставши и без породице и без дома, пошао је на Гучево да тражи српску војску. Пронашао је Шести артиљеријски пук Дринске дивизије којим је командовао мајор Стеван Туцовић, брат Димитрија Туцовића. Када им је испричао шта се догодило, постао је војник у њиховим редовима. Окупирањем наше земље 1915. године почело је и одступање српске војске преко албанске Голготе. Момчило је ишао са својом војском, све до Крфа, а онда је са осталима пребачен на исти. Нешто касније, по наредби команданта пука, унапређен је у чин каплара. За време пробоја Солунског фронта, Гаврић је смештен у село Соровић, где је по скраћеном поступку завршио четири разреда основне школе.

После тога дато му је 20 мазги и толико мазговодаца, помоћу којих је пребацивао муницију на фронт. Наредбом команданта Живојина Мишића, унапређен је у чин поднаредника. Када је пробијен Солунски фронт и рат завршен, на предлог мајора Туцовића дечак је упућен у Енглеску, са задатком да прикупља ратну сирочад. После завршена три разреда гимназије у грофовији Кент, 1921. године враћен је у Србију. Пред полазак у отаџбину, о Гаврићу су Енглези снимили филм. У Београду био је члан Друштва за неговање традиција ослободилачких ратова 1912-1918. године. Док је био на одслужењу војног рока у Славонској Пожеги, 1929. године, Момчило је доживео непријатности и хапшење од официра

Југословенске краљевске војске, иначе бивших аустријских официра, јер му нису веровали да он има већ четири ратне године иза себе и да је носилац Албанске споменице.

За време Другог светског рата немачки окупатори су га два пута затварали у логор, а пред стрељачки строј изводили су га и партизани. Након рата, у време политичког пријатељства југословенског председника Јосипа Броза са албанским председником Енвером Хоџом, Момчило је био хапшен и од ОЗНЕ, због јавно изреченог става „да нам Албанци нису браћа“. Велика добротворка лејди Пецет, Момчила Гаврића називала је српским витезом. Грци су му подигли златну плочу на Крфу, а француски председник Франсоа Митеран га је одликовао орденом. Момчило Гаврић се преселио у вечност 28. априла 1993. године.

РАДОВИ У ПАРОХИЈИ

Почевши од Васкрса у нашој парохии је било више радних акција.

Радило се на нашем храму, сали а посебно на парохийском дому. Као

што сам казао у задњем светосавнику сваки добровољни рад у нашој парохии је изузетно важан. Он је важан не само за нас као једну Светосавску заједницу која се свим силама бори и труди да издржи сваковрсна искушења овде у имиграцији и да сачува наше мило српство и православље, него и за сваког

појединца који се са својим радом на тај начин уграђује у живу Цркву. Овај пут би издвојио нашу вредну госпођу Мају Денић које је до сад више пута без накнаде изводила керамичке радове на црквеној сали а сада и на нашем парохийском дому. Маји је овај пут помагао и Радован

Марић који је иначе вредни члан нашег црквеног одбора. Желим поново да се захвалим свим нашим дародавцима и пријатељима наше парохije.

ЕПИСКОП СИЛУАН СЛУЖИО У МАНАСТИРУ ОСТРОГ

На празник Светих Кирика и Јулите, 28. јула, одслужена је Света литургија у Горњем манастиру Острогу. Литургијом је началствовао Епископ аустралијско-новозеландски г. Силуан, а саслуживали су Епископ буеносајрески и централно-јужноамерички г. Кирило са свештенством и свештенмонаштво Митрополије црногорско-приморске и епархије ваљевске. За пјевницом је

пјевао хор Православне омладине Румунске православне цркве из Јашија. Присутновао је велики број вјерног народа. Епископ г. Силуан се вјерном народу обратио пригодном бесједом у којој је истакао да свака криза, па и ова у којој се свијет налази, јесте Божија љубав која заплъскује овај свијет да би

човјека задржала на његовом правом путу: “Да би човјек заправо остварио себе као биће саткано од неба и од земље, да би човјек ушао у тај непролазни загрљај Божији, загрљај који једино може да осмисли његов живот на земљи.”

Извор: епархија црногорско-приморска

АПОСТОЛСКИ (ПЕТРОВСКИ) ПОСТ

Почео је други по реду вишедневни пост посвећен Светим апостолима, који почиње после Недеље Свих светих и траје до 12. јула. Пошто се завршава у дан пре Петровдана и назива се Петровски пост. Овај пост, чији је почетак покретан (јер зависи од Празника над празницима), а завршетак је непокретан, установљен је на основу успомене на апостоле који су после Силаска Светога Духа, а пре одласка на проповед Сетог Јеванђеља, постили (Дап 13,2-3). Због зависности почетка овог поста о Васкрсу, Апостолски пост најкраће може трајати једну седмицу и један дан, а најдуже шест седмица. Од првог понедељка после Духова, тј. после недеље Свих светих, почиње пост Апостолски, установљен пред празником Светих апостола Петра и Павла који празнујемо 29. јуна, и Сабора свих Апостола – 30. јуна. Овај вишедневни пост можемо назвати летњим. Пошто нам он долази после Педесетнице, у древности се због тога називао постом Педесетнице, а сада се назива чешће Петровим, или још правилније Апостолским. По силаску Светога Духа на Апостоле, пред празником у њихову част, Црква нас позива на пост имајући пред собом пример самих Апостола који су, примивши Светог Духа у дан Педесетнице, постом и молитвом припремали себе за проповедање Евангелија целом свету, а постом и молитвом су пропраћали и рукополагање

презвитера којима је, пак, у дужности било да наставе дела апостолског служења (Дела 14:23); по речима Св. Златоуста, апостоли су свагда постили. О црквеном установљавању поста у част Светих апостола говори се у Апостолским установама, где се каже: „После Педесетнице празнујте једну седмицу, а затим постите; правда изискује и да се радујемо зарад примљених дарова од Бога, али и да постимо, после облачења у тело“. Дакле, почетак Петровог поста датира још из времена апостола од када датира и само празновање Педесетнице и празника Светих апостола који, уствари, и утемељише Апостолски пост. Распростирању и утемељењу Апостолског поста међу православним хришћанима допринело је устројавање, у Константинопољу и у Риму, храмова у част првоврховних ап. Петра и Павла, као и освећење храма Светих апостола у Константинопољу на сâм дан празника 29. јуна. Како је празновање Св. апостола после ових догађаја било свечаније и торжественије, како на Истоку тако и на Западу, и сâма духовна припрема побожних хришћана за овај празник – молитвом и постом – још више је утврђена у Православној цркви. У крајњој линији, почев од IV века, сведочанства отаца о Апостолском посту бивају чешћа. У том веку о њему говоре Св. Атанасије Велики, Св. Амвросије Милански, а у V веку, Лав Велики и Теодорит Кирски. Свети Атанасије Велики, образлажући императору Констанцију невоље које православни хришћани трпе од стране аријеваца, у својој апологетској речи каже: „Народ који је у недељу после св. Педесетнице постио, отишао је ради молитве на гробље...“

Георгије С. Дебаљски

СРПСКА ШКОЛА

Језик је на жалост, прва ствар која се заборавља у дијаспори. Српска Црква у расијању се скоро читав вијек бори против заборављања матерњег језика који представља читав стуб у очувању вјере православне и нације српске. У Аустралији је наша епархија више пута

организовала и Кампове српског језика, који се на жалост нису одржавали последњих година због ковида. Поред кампова српске школе су вјероватно најбољи и најлакши начин како би наш драгоцен подмладак научио српски језик. Морамо разумјети да ни све наше школе не могу учинити чудо ако не користимо српски језик у нашим домовима. Ја знам да није увјек лако радити са дјецом која понекад и сама иду линијом мањег отпора. Родитељи се врло често враћају својим кућама са напорних послова и на жалост многи од њих немају ни воље ни снаге да раде са својом дјецом. У српским школама у аустралији као и свугдје у дијаспори се српски језик учи кад страни језик. У српској школи се дјеца не уче само језику већ склапају и дугорочна пријатељства. Сведок сам и два брака у Мелбурну који су се родили из љубави која је дошла после познанства из српске школе. Поред цркве на једној парохији у дијаспори, школа је сигурно најважнија установа. Без црквености, тј. Довођења

дјеце на редовна богослужења и српске школе ми у ствари и немамо велику будућност. Без вјере и језика ћемо се брзо претворити у неке роботе који немају ни циља ни правца.

На питање зашто не доводите дјецу у цркву или школу шесто ми говоре, „оче ја бих али моје дијете има

спорт или рођендан“. Ја знам да је за неке људе трава најзеленија викендима и да се викендима пеку најбољи роштиљи и организују спортске приредбе али ми православни хришћани морамо да имамо приоритете. Духовно је важније од тјелесног. Далеко од тога да мислим да је спорт лош или неважан. Спорт је изузетно битан дио одрастања једног дјетета. Ми као родитељи смо дужни да нађемо модус и начин функционисања нашег подмлатка. Ову прилику желим да похвалим рад наше учитељице Јелене Ђуричић која је као што можемо видјети на горњим фотографијама заједно са дјечицом која похађају нашу школу „Вук Караџић“ организовала уређење нашег Црквеног дворишта. У име наше цркве треба и поменути госпођу Татјану Георгијевску, директорицу школе која је иначе и секретар у нашем Црквеном одбору. Нека би добри Господ благословио наше вриједне ђаке, учитеље и родитеље и нака би им дао снаге да истрају у овим тешким временима.

О.Дејан

ФОЛКЛОРНА ГРУПА

У нашој Светосавској парохији годинама успјешно дјелује и фолклорна група

„Авала“. Другог Јуна је у једној од учионица наше школе одржана годишња скупштина фолклорне групе. Иначе,

састанци фолклорне групе се у задње вријеме нису редовно одржавали због короне. Састанак је протекао у најбољем реду и веселој атмосфери. За новог председника фолклорне групе је изабран господин Душан Булатовић. Душан је до сада већ годинама успјешно сарађивао са фолклорном групом као координатор. Ангелина Грмуша је изабрана за благајника а Цесика Мишић за секретара фолклорне групе. Биљана Љиљак је већ годинама успјешно организовала рад кухиње петком, она је остала на истој позицији.

Фолклорна група Авала је је у последње вријеме имала неколико запажених наступа. Половином маја

наша група је наступала у Ст. Албансу на сабору фолклора као и на грчком фестивалу. На сликама можемо видјети и подмладак наше фолклорне групе, Ника и Милу Мишић. Они су заједно са својим родитељима Владимиром и

Цесиком били кумови овогодишње славе нашег Светог Храма. Мила и Нико редовно похађају и нашу српску школу. Нека би им добри Господ

подарио

обиље

добра.

СКУПШТИНА ПЕНЗИОНЕРСКЕ ГРУПЕ

Наше пензионерско удружење се под капом Св. Саве окупља редовно сваке друге седмице у мјесецу. Поред укусне хране, чланови пензионерске групе имају прилику да се друже, размјењују мишљења и користе нашу салу за разноврсне друштвене игре. Свим парохијанима наше парохије је јако битно да се рад наше пензионерске групе настави и даље. Многи чланови су чланови њихових породица или пријатељи а исти су били добротвори и градитељи нашег храма у прошлости и то мора да се поштује. Дана 11. маја

одржана је годишња скупштина наше пензионерске групе. Скупштину је водио о. Дејан Милошевић. После прочитане молитве прешло се на дневни ред. Нашег вриједног досадашњег председника Бату Овуку је замјенила Пени Ковачевић. За секретара је изабрана Ана Децмесен. Посебно би истакао и Анђу Овуку, Љубинку Седларевић које су се прихватиле обавеза у кухињи и Милку Вигњевић која се прихватила мјеста економа. Старој и новој управи желимо све најбоље у Господу!

ВЕЧЕРЊА СЛУЖБА

Као што је познато у нашем храму се редовно уочи празника и редовних литургија служи и вечерње богослужење. (грч: εσπερινός), једно од седам дневних богослужења које се врши увече; има три врсте вечерњих служби: мало, велико и посведневно. Будући да се велико вечерње, у саставу

свеноћног бденија, служи у касним часовима, да не би час одређен за вечерње остао неосвећен, у време уобичајено за вечерње, служи се мало

вечерње. Велико вечерње улази у састав свеноћног бденија током целе године, уочи недеље и великих празника, а спаја се са Литургијом пређеосвећених дарова средом и петком првих шест седмица Васкршњег поста, а такође и прва три дана Страсне седмице. Вечерње приказује стварање света и бригу Божију за свет, грешни пад човеков и изгнање

његово из раја, долазак Спаситеља на свет и сву икономију спасења. Као што су се једном после стварања света сва бића радовала што су створена, величајући Бога свог Створитеља, тако и свештеник у почетку вечерње молитве велича Бога речима: Благословен Бог наш... Свештеник, док се чита 103. Псалом, откривене главе, ставши пред Царске двери говори светиличне молитве:

МОЛИТВА 1: „Госпoде сажaљиви и милостиви...“

МОЛИТВА 2: „Госпoде, нeмoј нaс у јaрoсти твојoј...“

МОЛИТВА 3: „Госпoде Бoжe нaш, oпoмeни сe нaс грeшних...“

МОЛИТВА 4: „Ти Кoгa Свeтe Силe нeуђутним пeсaмa...“

МОЛИТВА 5: „Госпoде, Госпoде, Ти свe држиш нa прeчистoм...“

МОЛИТВА 6: „Бoжe велики и чудeсни, Ти свe и свa упрaвљaш...“

МОЛИТВА 7: „Бoжe велики и вишњи, Ти јeдини...“

Кaдa сe зaврши 103 псaлaм, гoвoри свeштeник (или ђaкoн, aкo гa имa, изишaвши сeвeрнoм стрaнoм и стaвши нa oбичнoм мeстy aмвoнa) јeктeнијy.

ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ

ОД 25 МАРТА 2023 ДО 6 ЈУНА 2023

Видоја Зекановић 20	Хвала свим приложницима!	Свако добро од Господа!
Јово и Зора Живак 50	Пор. Јованов 50	Пор. Тешић 50
Ранка Бошњак 100	Пор. Касемовић 100	Игор, Ивана и Милана Савић 50
Породица Буцало 50	Весна Бошњак 100	Видоја Зекановић 50
Мирјана Брч.(свет.)20	Слободан и Драгица Вигњевић 100	Пор. Ковачевић 50
Данијела Суботић 50	Пор. Јоцковић 100	Ђокан Мишевић-светосавник 100
Катерина Зубић 50	Радмила Ђокић 50	Петар Глоговац 50
Александра Суботић 50	Цвико и Марица Радовановић 100	Споменко Будеша 50
Никола Марковић 50	Драган Мирковић 50	Радован Лазић 50
Даринка Калем 50	Теодора Мирковић 50	Ђуро Лазић 50
Татјана Зекановић 20	Радован Дамјанац 50	Лазо Лазић 20
Драгомир Јосиповић 20	Миодраг Мاستиловић +Радомир + Јелена 50	Пор. Гудељ 50
Марко Јовановић 60	Љиљана Масиловић +Данило +Неда 50	Пор. Гостић 100
Биљана, Бојана и Д. Марић 50	В.З. Богуновић 50	Горан Милић 50
Радован Марић 150	Гордана Станимировић 100	Весна Велимировић 50
Јово Живак 50	Славомир Ранковић 20	Пор. Вукчевић 70
Обрад Глигоревић са пиродицом 50	Обрен Варагић 100	Пор. Вукчевић 5
Радован Дамјанац 50	Спасоје 50	Биљан Марић 50
Стефан и Л. Глигоревић 50	Вучковићи 50	Александра Суботић 100
Нада Караћ +Биљана 50	Данијела Суботић 50	Милијана Драгишић 50
Александра Суботић 100	Пор. Зубић 50	Лазар, Госпава, Ева и Ели Буцало 100
Велика Божић 50	Пор. Марјановић 50	Пор. Буцало 50
Александра Суботић 50	Пор. Драгић 50	Радован Лазић 20
Споменка Кајтаз 50	Предраг Глигоревић 10	Данијела Божић 50
Светлана Бошњак 100	Слободанка Глигоревић 10	Младенка Зекановић 10
С. Бошњак, светосавник 100	Радомир Глигоревић 50	Вук Зекановић 10
Мирјана Јаковљевић +Горан Јаковљевић 100	Драгиша Ашћерић 50	Пор. Крлић 10
Евица Пантић 20	Миодраг и Мирјана Величковић 50	Ранка и Весна Бошњак 100
Ранко Зечевић 50	Пор. Костовић 100	Пор. Магазин 50
Б. Андрић 50	Драган Миленковић 50	Пор. Кујовић 50
Душан и Госпава Магазин 50	Душан Миленковић 100	Данијела Суботић 50
Мери Мауер, светосавник 50	Стефан, Босиљка 250	Светлана и Драган Баглава 50
Породица Кујовић 30	Јасна и Ђорђе Ристић 50	Пор. Јованов 150
Неђо и Нев. Килибарда 50	Саша Радовановић 150	Пор. Тишић 50
Драгиња Кешић 50	Калина и Зосим 20	Пор. Новаковић 200
Весна Јефтић 20	Видоја Зекановић 10	Свето и Сава 50
Марија и Миња 20	Јово и Зора Живак 50	Нада Караћ за Биљану 50
Александра, Раденко и Ацо Суботић 100	Пор. Бужанин 50	Пор. Скочајић 100
С. и Мирјана Богуновић 50	Милош+ Ранковић 50	Јово и Ранка Драгић 40
Мирослав Грмуша 50	Пор. Буцало 50	Радован Дамјанац 50
Пор. Момчиловић 20	Петар Ф. 20	В.З. Богуновић 50
+Славна Руфина Јанковић 20	Бранко Говедарица-светосавник 50	Анастасија и Стефан Бошњак 50
Алекса Рашовић 20	Милисав Глоговац-светосавник 50	Татјана и Лука З. 10
+Мира Момчиловић 20		+Саво Стојановић 10
Зоран Мирковић 100		Драган Баглава 90
Петар Глоговац 50		Радославка Грујућ 100
		Бранко Богуновић 5

УПОКОЈИО СЕ У ГОСПОДУ

Душан Смиљанић (1918-2023) Дугогодишњи члан наше парохије

Средином Маја сам примио позив од госпође Vere Смиљанић „оче, мој тата није добро, молим Вас дођите у

старачки дом“! Журио сам колико сам могао. Мислим да је једна од најважнијих позива у свештеничкој служби посјећивање болесника, посебно оних на самртничкој постељи. Када сам угледао Душана на први поглед ми није личио на човјека који ће тек за неколико дана испустити душу. Напротив, био је ведар, насмејан и имао је бистар поглед. Право изненађење је било када ми је саопштио да ове године 2. Јула пуни 105 година. Да, Душан је рођен 1918. године. Иако му је слух ослабио (његова кћерка нам је служила као преводилац) причао ми је младости, другом рату, родитељима и немаштини. Казао ми је како су му мајку убиле усташе 1943 и како је одмах приступио краљевској војсци. Говорио ми је о мукама рата и повлачењу преко ријека и планина чак до Италије. Припадао је десетинама хиљада људи који су попут њега били приморани да бјеже са својих огњишта. Душан је стигао у Аустралију 1949 године. Смјештен је у мигрантски камп Бонегила у Водонги. Оженио се са Смиљом Трифковић 1960. године. У

браку са Смиљом добио је и двије кћерке, Доју и Веру. Српска Православна Црква је била и остала центар његовог духовног живота. Душан је постао члан финансијски члан цркве Св. Саве чак 1952 године. Његово чланство се наставило пуну 71. годину. Душан је за свој 100. рођендан примио више честитки и захвалница. Добио је честитку од краљице Викторије (коју је иначе надживео) и премијера Аустралије. За његов 100. рођендан посјетили су га и о. Владислав Шиповац и госпођа Данијела Суботић (испред кола сестара) и том приликом му уручили и честитку испред нашег храма. Од свих честитки ова му је иначе била и најдража. 2018. године Душан је примио и грамату коју му је додијелио Патријарх Српски Иринеј за несебичну љубав и ревност према Српској Православној Цркви као и за његов допринос на очувању српске традиције, језика и културе. Приликом моје задње посјете, Душанова кћерка Вера ми је причала са коликом љубави је он читао сваки светосавник. Она му је носила наш билтен у дом а он га је са великом ревношћу читао Посебно су га занимала дешавања у парохији као и слике информације са крштења и вјенчања. Нека би добри Господ настанио нашег брата Душана у Царство небеско тамо гдје нема бола, туге и уздисања. Нека би му подарио опроштај вољних и невољних гријехова. Желим још једном да изјавим саучешће Душановј породици у име цијеле парохије. Бог да му душу прости!

THE ONLY SERBIAN NEWSPAPER IN AUSTRALIA PRINTED IN SERBIAN CYRILLIC SCRIPT

СРПСКИ ГЛАС

ЈЕДИНЕ СРПСКЕ НОВИНЕ НА ЋИРИЛИЧНОМ ПИСМУ У АУСТРАЛИЈИ

122 Snell Grove, Oak Park VIC 3046, Australia / Ph: (03) 9306 4100 / Mob: 0401 818 663 / Web: srpskiglas.com.au

ПРОФЕСИОНАЛНО ★ БРЗО ★ ЈЕФТИНО
**МАЈСТОР ЗА СВЕ ВРСТЕ
 БЕТОНСКИХ РАДОВА**

БУЛЕ БОГУНОВИЋ

☎ 9434 5190
 ■ 0408 365 214

PLUMBER

KITCHEN, BATHROOM &
 LAUNDRY RENOVATIONS
 GENERAL PLUMBING
 MAINTENANCE SPECIALIST
 SPLIT SYSTEM AIRCONDITIONING
 INSTALLATION
 EMERGENCY SERVICES

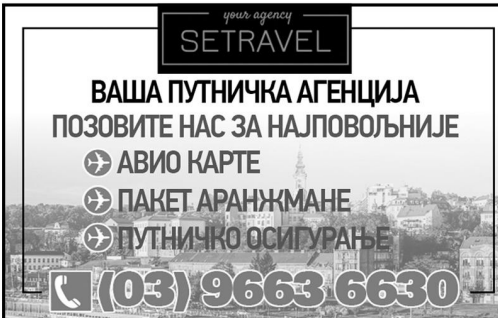
CALL MILAN ON **0421 932 083**

your agency
SETRAVEL

**ВАША ПУТНИЧКА АГЕНЦИЈА
 ПОЗОВИТЕ НАС ЗА НАЈПОВОЉНИЈЕ**

- ➔ АВИО КАРТЕ
- ➔ ПАКЕТ АРАНЖМАНЕ
- ➔ ПУТНИЧКО ОСИГУРАЊЕ

☎ **(03) 9663 6630**

D'VINE SMILES

DENTAL AND COSMETIC CLINIC

101 GRIMSHAW ST. GREENSBOROUGH
 PH: 9434 0450

Нова Клиника

- ☺ Белење зуба
- ☺ Вађење зуба
- ☺ Уградња зуба
- ☺ Вилице
- ☺ Протезе
- ☺ Навлаке
- ☺ Мостови

ПОПУСТ ЗА ПЕНЗИОНЕРЕ

НАЗОВИТЕ ДУШАНА **0414 345 493**

La Cantina Catering
 Exclusive Catering For All Occasions
 Weddings, Engagements, Birthdays, Formal

Contact Chris: 0425 772 976
 Elizabeth: 9467 7034
 Paul: 0420 665 772
 Email: lacantina@bigpond.com

ABN: 57 690 769 900

Paling Fences Picket Fences & Gates

Раденко Суботић
9436 4073 & 0402 216 821

- ☑ Home Loans
- ☑ Refinance Loans
- ☑ Investment Loans
- ☑ Car Loans
- ☑ Debt Consolidation
- ☑ First Home Buyers

Mc MONEY QUEST
 FINANCE SPECIALISTS

Radenka Subotic

☎ 0447 537 241
 ✉ radenka.subotic@moneyquest.com.au

Money Quest Australia Pty Ltd, Australian Credit License 602621

Чистимо нашу околину!

Правимо слово од фолије!

Учимо кроз календар

Наш први дан школе

У паузама се играмо

Правимо слово од тканине